

על מצבו של ראש-הממשלה

טבעי שהאזרחים מודאגים ממצבו של ראש-הממשלה שלהם, ובמיוחד בשביל זה יש לראש הממשלה רופא, שיסביר לאזרחים מה מצבו המדויק.

וזה מה שהבנתי מההסבר ששמעתי וראיתי בטלוויזיה: מדינת ישראל, מדינה די קטנה. ראש הממשלה שלה, מנחם בגין, אדם לא גדול. אדם כזה, שכולו מלמעלה עד למטה רבע עוף, כמעט מטר שישים גובה, איזה גודל לב כבר יכול להיות לו? לב קטן יש לבגין. נו, ובשביל לב כזה קטן צריך רק שריר-לב קטן, שעורקים קטנים מביאים לו טיפ-טיפה דם בשעת הצורך.

אז מה שקרה בסך-הכל הוא שבעורק קטן של שריר הלב הקטן וכך הלאה, היה אוטם קטנטן. זה הכל. מר בגין קיבל רק זריקה קטנטנה להרגעת מיחושו הזעיר, והוא יחזור לעבודה תוך שבועיים מיקרוסקופיים עד חודשיים מיניאטוריים.

ציור הממחיש כמה קטן האיטם בדיוקו של ראש-הממשלה: משמאל - גפנר, מימין - האוטם

מגיני החלכאים והנדכאים

אחרי שנחקק החוק הנורא ההוא ש-סיפרתי לכם עליו, "חוק הגנת הדייר", כבר אי-אפשר היה סתם ככה להיכנס ולצאת מהדירות האלו. היה צריך לשלם דמי-מפתח. כלומר: סכום כסף לא קטן, משהו בין שישים לשמונים אחוז מערך הדירה. וזה לא הכל: כי כשדייר רוצה לעזוב את הדירה הזאת, הוא מקבל רק שני שלישים מהכסף שלו בחזרה, ואם הוא מתפטר ומת, הדירה בכלל חוזרת לבעל הבית.

וגם זה עוד לא הכל. בשנת 1972 עש-תה הממשלה סקר על הדירות בדמי-מפתח. מהסקר הזה התברר ש-80% מ-בעלי הבתים רכשו אותם אחרי שנח-קק החוק הנורא ההוא, ידעו בדיוק מה הם קונים, וגם שילמו בהתאם. וגם זה לא הכל, כי יותר מ-50% מבין בעלי הבתים בכלל לא עניינים ואביונים, אלא דווקא חברות גדולות, בנקים, חברות ביטוח, חברות להשקעות ועוד כאלה שלא נוהגים לקנות חתול בשק, אם זה לא חתול סיאמי מזהב.

זהו, זה המצב. כיום גרים בדמי מפתח כמה מאות אלפי אנשים, שכמעט כולם שילמו הרבה כסף בשביל להיכנס, וכמי עט כולם לא בדיוק עשירים מיידוע מה-מהצד השני יש לנו הבנקים והחברות הגדולות, ועוד כמה בעלי-בתים, שיש להם מזל, כי בדיוק עכשיו עלתה ממשלה שיש בה מגיני החלכאים והנדכאים.

אבל, אם זה המצב, איפה פה החל-כאים והנדכאים שעליהם מגינים סבי-דור, גלאס ולוי?

יש דווקא יש. אולי שני אחוזים מבע-לי הבתים, או אולי חמישה אחוז, מי יודע, הם באמת כאלו שנדפקו, כי גרים אצלם כל מיני ישישים וישישות שלא שילמו את דמי המפתח כי נכנסו לדי-רות עוד לפני שנחקק החוק. אלה הדפרי-קיס שעליהם מגינים מגיני הדפוקים מ-הקוליציה שלנו.

ואם באותה הזדמנות חגיגת יהנו גם בעלי הבתים הגדולים, הבנקים והחברות להשקעות שיוכלו להקפיץ את דמי הש-כירות, להוריד את ערך הדירות, לזרוק את הדיירים לרחוב ולהעלות את ערך הבתים - זו לא אשמתם של מגיני ה-חלכאים והנדכאים. איך נאמר: אם ב-אזובים נפלה שלהבת, מה אשמים ארזי הלבנון?

עד עכשיו ניסיתי להיות ציני, אבל עכשיו אני את האמת. לא איכפת לי כל כך מנחם סביר שכולם יודעים בדיוק מה זה. לא איכפת לי אפילו מדוד גלאס עם ועדת החוכא איטלולא ומישפא שלו, כי הוא בא ממפלגה שכל הזמן טובלת עם רצעים. אבל השר דוד לוי! דוד לוי מבית שאן! דוד לוי עם עשרת ילדיו! דוד לוי המיטיב עם העם! דוד לוי שר השיכון! הכל הייתי מאמין עליו, אבל זה לא.

הרחק מההמון הסוער מתנהלת עכשיו מלחמה גדולה לטובת החלכאים והנדכ-אים. בראש המלחמה הזאת עומדים ה-שר דוד לוי, ח"כ מנחם סביר והמפ-לגה הליברלית, וח"כ דוד גלאס, יו"ר ועדת חוק, חוקה ומישפט של הכנסת, שהולכים לתקן את חוק הגנת הדייר. תתארו לעצמכם מה זה: הלכו אנשים בישראל - סתם עמך, קבצנים ואביונים ועוד כאלו, ובנו בתים. לא בתים סתם, בתים קטנים בשביל לגור בהם, אלא דווקא בתים גדולים, עם דירות ומישר-דים, כדי להשכיר אותם. גמרו לבנות והשכירו אותם. פיתאום באה הממשלה והוציאה חוק, שאסור להם לזרוק את הדיירים מהבתים, ולא רק זה, אלא שאסור להם גם להעלות את שכר הדירה כמה שהם רוצים, אלא רק בשלושים ושלשה אחוזים לשנה מכסומם.

עכשיו, תתארו לעצמכם את המצב הנורא של בעלי הבתים האלו, שיש להם בתים במקומות הכי טובים בעיר - והם מקבלים בשבילם דמי שכירות ממש מצחיקים, כשלפעמים החנויות והדירות תמוסות על-ידי כל מיני מיליונרים שיכר-לים לכסות בכסף את בעלי-הבתים. ממש זוועה. ואם מוסיפים לזה גם את האינ-פלציה שיש היום, זה כבר לא סתם זוועה, אלא שוד וגזל באמצע הצהריים, ולא פלא בכלל שאנשים בעלי לב טוב כמו השר דוד לוי וחברי הכנסת סביר ו-גלאס התעוררו.

אבל מה, יש כמה פרטים קטנים בכל העסק הזה שכלל זאת מעוררים שאלות.

נחמה גדולה מאוד

אחת הנחמות הגדולות מכל עניין ה-חטיפה והרצח של הילד אורון ירון, זה שלניצב טימקין ממיסטרות תל-אביב "יש יותר מתחושה" שבעולם-התחתון הישראלי קיימת הסתייגות רבה מכל המעשה הזה.

אין צורך לומר שהמסתייגים, המיו-צינים בכנסת על ידי ח"כ שריר מהליבר-

משידום (קוקו) הקטן

לים, דורשים עונש מוות לחוטף, ומוכנים להוציא בעצמם את גזרה-הדין אל הפועל אפילו בלי חוזה. בראש המסתייגים מה-עולם התחתון עומד משולם (קוקו) הקטן (ראה תמונה) שרק לפני חודשיים הש-תחרר מכלא רמלה, אחרי שישב חמש שנים בפנים על אונס שתי קטניות ושני קטינים, רצח חנווני ישיש והברחת הרו-אין. יחד איתו, בועד הפעולה של העו-לם-התחתון, יושבים עוד שני סרסורים ידועים, אחד סתם רוצח ושלשה צווא-רונים לבנים.

הוי, מה גדול העם הזה, העם הזה, שאפילו העולם-התחתון מזדהה עימנו בעת מצוקה, וזו לא הפעם הראשונה: כי גם בזמן מלחמת יום-הכיפורים וביום הניצחון על צ.צ.ס.ק.א. ממוסקבה ירדה עקומת הפשע.

קטע הקודם כתוב שם, "שזה היה יכול להראות כאילו", כי זה בטח לא זה מה שאתם חושבים. השר שרון השתק פשוט בגלל שיש לו דלקת בגרון, מרוב שהוא מתרוצץ בלילות בין ההתנחלויות בלי צעף.

לא רחוק

היום, אחי

גאוה עצומה ממלאת את ליבי מה-תימון המשותף של הצי הישיש האמ-ריקאי וחילות האוויר והים הישרא-ליים! לא לשוא הקמנו את מדינתנו, הלוא היא מדינת ישראל! לא לשוא יש לנו עצמאות! כשוויים עם שוויים נתמרו, יחד עם הצי האמריקאי, משח-תת ליד משחתת, סטי"ל ליד נושאת מטוסים, מטוס ליד מטוס! כגדולות שבמדינות, כטובות שבהן! ידע העולם ויראה, שמדינת ישראל העצמאית והרי-בונית היא בסיס קידמי רישמי ומוכר של האמריקאים! עד כדי כך מגיעה זקיפות הקומה! ולא רחוק היום, אחי, שחיילים ישראלים ואמריקאים יסתערו כתף אל כתף על שדות הנפט להגנת העיר-לם החופשי ו"סטאנדארד אויל קומ-פני!"

שיטת "רבולון" עובדת

עסק לא נעים, פרשת "רבולון". לפני שנתיים בערך, כשהתחיל שר האוצר דאז שימחה ארליך לפשל פישולים, קם חברו וידידו השר יצחק מודעי, והתחיל להגיד שיש עוד מונח לשר האוצר, תנחשו מי. אז עוד לא אמר מודעי כמה אחוזים כישורים יש לו לתפקיד, אבל אפשר היה להבין שמדובר באחוזים נכבדים. ומה עושה המזל - שפיתאום, ממש פיתאום, נופלת עלינו כותרת בעמודים הראשונים, שבאגף מס-הכנסה של משרד-האוצר מתנהלות חקירות על העל-מות-מס כבודות של חברת "רבולון", מה תקופה שמודעי היה מנהלה. התוצאה: מודעי נעשה שקט.

התרגיל הזה חזר עוד פעם-פעמיים בתקופת ארליך, עד שארליך עזב את האוצר והורביץ נכנס. מודעי בטח שכח מכל העסק, כי עובדה שגם נגד הורביץ היו לו טענות קשות אחרי איזה זמן. מודעי פותח את הפה! אין בעייה: פה-שת "רבולון" הגיעה שוב לעמודים הרא-שונים, ומודעי סוגר את הפה.

ואיך נודע לנוער שפרשת "רבולון" כבר עזבה את מישרד האוצר? פשוט מאוד: לא מזמן, כשהתפנה משרד-הביטחון, ור-חשבו להעביר לשם את שר-החוץ, וככה לפנות את מישרד-החוץ, היה מודעי מו-עמד חוק מאוד למישרד-החוץ, ואפילו איים במשברים ממשלתיים. אבל מה, למישרד-החוץ היה עוד מועדע אחד, ש-באופן טבעי לא חשב שמודעי מתאים, וככה יצא שפיתאום הופיעה, "רבולון" שוב בעמודים הראשונים, כשהתברר שבמיש-רד המישפטים עובדים על התביעה. התו-צאה הרגילה: מודעי שכח ממישרד ה-חוץ, שכח מהאחוזים שלו ושכח מה-משברים הממשלתיים, והוא פשוט הת-אהב במישרד-האנרגיה-התשתית, למרות שהוא ממונה על המישרד הזה.

ולמה נזכרתי בזה עכשיו? לא בגלל מודעי ולא בגלל "רבולון". רק בגלל ה-שיטה.

אני לא יודע מי עוד שם לב, אבל השר אריאל שרון ממישרד-החקלאות מאוד השתק בזמן האחרון. שקט ש-מאוד מזכיר את השקט של מודעי. כל כך שקט השר השרון, שזה היה יכול להראות כאילו - ואני אומר אפילו את הכאילו הזה בוהירות רבה שלא יתפוצץ לי משהו בסביבה - כאילו שיש למישהו משהו קשה נגד השר שרון. משהו שאם רק שרון יפתח את הפה, המשהו הזה הולך ישר לעמודים הראשונים. השימו לב, בבקשה, לדיוקו של ה-